

GUDSTJENESTER JANUAR / FEBRUAR 2014.

For menighetene i Det evangelisk-lutherske stift i Norge.

Balsfjord valgmenighet.

Januar 26 – 3. s. e. Kr. åpb. Nordkjosbotn kirke v/ EAHO
Obs! tidspunkt: kl. 18.00.

Februar 16 – Søndag: Storsteinnes kapell v/ GHØ

Den lutherske kirke i kautokeino.

Januar 12. – 1. s. e. Kr. åpb. Gudstjeneste. Skriftemål og nattverd. v/ EAHO.

26. – 3. s. e. kr.åpb. Gudstjeneste. Skriftemål og nattverd. v/OBL.

Februar 16. – Søndag: Gudstjeneste. Skriftemål og nattverd v/ EAHO.

Timoteusmessene i Trondheim.

(Kapellet Zion sykehjem Ole Hogstads vei 16.)

Januar 12. – 1. s. e. Kr. åpb. Gudstjeneste v/THW.

26. – 3. s. e. Kr. åpb. Gudstjeneste v/TA.

Februar 09. – Vingårdssøndag Gudstjeneste v/ TA.

23. – Kr. fork. Dag, Gudstjeneste .

Tromsø valgmenighet

(Fjellheim bibelskole, Mellomveien 96.)

Januar 12. – 1. s. e. Kr. åpb. Gudstjeneste v/ GHØ.

26. – 3. s. e. Kr. åpb. Gudstjeneste v/ EAHO.

Februar 09. – Vingårdssøndag, Gudstjeneste v/ GHØ.

23. – Kr. fork. Dag Gudstjeneste v/ EAHO.

Forklaringer: EAHO = Erik AH Okkels, GHØ = Gunnar Helge Ødegårdstuen
TA = Torgeir Agøy. THW = Thor Henrik With. OBL = Olav Berg Lyngmo.

ANDRE ARRANGEMENT:

Ungdomsgruppe i Tromsø:

Ta kontakt med **Audun Iversen tlf. 413 14 667** angående dager og klokkeslett.

Onsdagskole for barn i Tromsø: (Heimly barnehage, Håpet)

Januar: onsdagene 15. og 29. Februar: onsdag 12.

NB! Onsdagskolen ønsker seg flere medarbeidere!! Kan du tenke deg å være med?

Ta kontakt med **Karete Elisabet Samuelsen Tlf 918 84 306**

Velkommen til samværene!

B – økonomi

Returadresse:

Lys og Salt
Co. A. Hunnes
6144 SYLTE

Anno Domini 2014

Det er makta som rår, sier vi gjerne. Og tiden, den tar navn etter makta. Slik kan vi lese det allerede i 2. Kongebok: Det var i Jehus sjuende regjeringssår at Joasj ble konge. Vi er i det 23. år av kong Harald Vs regjeringstid, og kan ikke lenger helt huske det som skjedde "under regjeringen Bondevik".

Nyttår er fascinerende: I løpet av et døgn som vi har like bak oss ble kalendere byttet over hele kloden. Tjuefire timer tok det å endre det felles årstallet for en hel menneskehet til et nytt årstall, et årstall etter Kristi fødsel.

Noen vil se på 2014-årstallets seiersgang over kloden i løpet av et døgn som et siste signal fra den konstantinske tidsalderen, den tidsalderen da den politiske makten (som keiser Konstantin hadde) bestemte at kristendommen skal være rettesnor for samfunnet. Mye peker mot at Han som gav startpunktet til vår rekke av årstall, ville sagt nei takk til den konstantinske tidsalderens politiske makt. Også den makten vi kaller *definisjonsmakten*, den som kunne bestemme over hele jorden, at her skal mitt fødselsår være utgangspunkt for tidsregningen. Han ville trolig sagt nei til den, han, som ikke kalte på legioner av engler da han var i ytterste nød. Han klarer seg godt uten denne verdens definisjonsmakt.

Men spør vi *hvem som eier selve tiden*, er svaret et helt annet:

"Da sa Gud: "Det bli lys!" Og det ble lys. Gud så at lyset var godt, og han skilte lyset fra mørket. Gud kalte lyset dag, og mørket kalte han natt. Og det ble kveld, og det ble morgen, første dag"

står det å lese på Bibelens første blad (1. Mos 1,4-5). Gud skapte tiden, og strakk den ut som en målesnor gjennom skaperverket. Og han behersker den, slik vi synger med salmisten:

"For tusen år er i dine øyne
som dagen i går da den fór forbi,
eller som en nattevakt". Sal 90,4

Fra Gud Faders høyre hånd gjør Jesus krav på tiden. Da han hadde beseiret død og djevel i oppstandelsen fra de døde, fikk han all makt i himmel og på jord fra Faderen, fra tidens Skaper. Rett forstått kan vi si: Her er det makta som rår. Derfor angir vi tiden for store og små hendelser med "i det Herrens år", Anno Domini. Vi kaller årene etter ham, deler gjerne denne respekten for ham med hele kloden. Vår vesterlandske sivilisasjon, derimot, den eier ikke tiden. I høyden kan den pusle med en alternativ tidsregning, og kalle årene "etter vår tidsregning". Vi, som kjenner Ham som også er tidens opphavsmann og fullender, vi kan ikke nøye oss med slikt pusleri. Vi gir oss ikke på å kalle årene med eierens navn, de er Herrens år. Om året 2014 bekjenner vi: vårt nye år er ennå et år Gud har gitt sin elskede menneskehet, og jorden han gav oss å leve på. Det er ennå et år til å så Ordet. Ennå et år til å plante og vanne. Ennå et år til grave opp om og hegne om. Så troen kan spire fram, vokse og bære frukt. Ennå et år, der Gud fullfører sin plan om å legge alle makter og myndigheter under Sønnens føtter. Det er makta som rår. Vi lever i Herrens år, Anno Domini 2014.
+Thor Henrik

"Dere er verdens lys! Dere er jordens salt!"

(Matt 5:13-14)

Lys og
salt

Meldingsblad for Det evangelisk-lutherske stift
i Norge. Januar 2014. 9. årgang

«Kaleb – det var en annen ånd i ham»

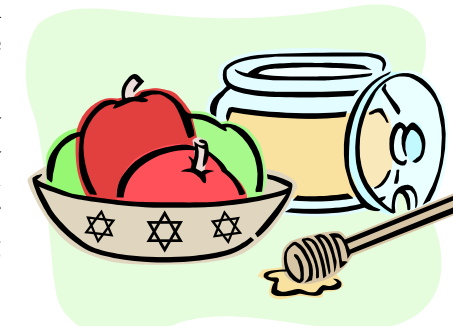
I Bibelen møter vi på mange pensjonister. En av disse er Kaleb, Jefunnes sønn (4Mos 13:6) Sammen med Josva var han mannen som tok det lovede landet i øyesyn, da Moses på Guds befaling sendte «En mann for hver fedrestamme» i Israel (3Mos kap 13 og 14). Kaleb var 40 år den gang. Sammen med Josva ba han folket ikke sette seg opp mot Moses, da de ti andre speiderne sådde mistro om mulighetene til å innta landet og brakte rapport om befestede byer og et sterkt folk i landet.

Men Kaleb og Josva forsøkte å oppmuntre folket: «**Deres vern har sviktet dem, men Herren er med oss. Vær derfor ikke redde.**» (13:9) Kaleb og Josva trodde på Guds løfter om at Gud skulle gi dem landet av melk og honning. Folket derimot, satte seg opp mot Gud, og på grunn av deres manglende tro skulle det ta 45 år før Kaleb fikk oppleve å være med på å innta landet som erobrere. Da var Kaleb 85 år. Sammen med Josva var han den eneste fra generasjonen som dro ut fra Egypt, som fikk komme inn i landet. Men selv om ventetiden ble lang, og han var blitt pensjonist, holdt han fast på løftet fra Gud om at det landet han hadde satt sin fot på, det skulle tilhøre ham og hans barn.

Kaleb fikk lede erobringen av fjellbygdene der anakittene hadde store og befestede byer, blant annet Kirjat-Aeba, som senere fikk navnet Hebron. Det skulle jo tilsi krigere i sine beste år. Men Kaleb lot ikke alderen bli noe hinder. Han var fremdeles i stand til å kjempe. Og dette hadde sin grunn i forventningene til at løftene Gud hadde gitt skulle bli oppfylt slik at han så det. Kaleb fikk til slutt Hebron som arv.

Skriften gir Kaleb det beste vitnesbyrd. Herren kaller ham sin tjener og sier: «**Det var en annen ånd i ham» og han trofast fulgte meg**» (14:24)

Som 85 åring kunne han ha sagt som så: nå kan yngre krefter ta over. Men det gjorde han ikke. Han valgte å fortsette å kjempe for Herren, innta landet for Herren, og gå i tro på Guds løfter.
Forts. s.2.

Regnskapssammendrag for Støttegruppa, i desember 2013.

Driftskontoen:

Den 30. november stod det **kr 289,29** på bankkontoen.
I perioden fikk vi inn kr. 13.400,00 i gaver og kr. 14 i renter.

Utgifter i denne perioden var:

Lys og Salt	kr.	2.300,00
Til lønnsfondet	kr.	10.000,00
Bankutgifter	kr.	0,00
Sum utgifter	kr.	12.300,00

Den 03.01.2014 står det **kr. 1.403,29** på brukskontoen.
Takk!

«Kaleb – det var en annen ånd i ham» (fra s.1.)

Det kan være til inspirasjon for deg som kan ha ventet i 40 år eller mer på å se løftet bli oppfylt, og landet bli inntatt – i overført betydning. Men Gud lar ikke den bli skuffet som tror på Ham, hans løfter og hans kraft til å oppfylle dem.

Måtte Kalebs fortelling om hans trofasthet, utholdenhet – og ikke minst hans optimisme – inspirere deg til å holde ut i bønn, tro og handling, selv om årene går. Jeg vet det finnes mange «Kaleb-er» rundt omkring i landet vårt, som eier Kalebs ånd og sier som han: «**Vi vil dra opp og ta landet i eie: Vi skal nok få det i vår makt.**» (13:30b) – selv om mange også i dag sier: «*Vi makter ikke!*» Nei, vår egen makt er lite verdt. Men som Luther har skrevet: «*Men en går fram i denne ferd som Herren selv har kåret*» – det er Jesus Kristus. I Ham er seieren sikret. Vær derfor ved godt mot – Gud er på tronen ennå, og han kommer sine i hu!
Kalebs historie kan du lese i 4 Mos kap 13 og 14, 26:65 og i Jos. 14:7-14
GHØ

Lys og Salt retter:

Ved en glipp har det sneket seg inn en feil i Lys og Salt (11/13), der en kan en få inntrykk av at Konsistoriet har til oppgave å bedømme spørsmål som gjelder bekjennelsestrokap. Det korrekte er at Konsistoriet fastsetter de disiplinære følgene, dersom Lærenemnda anser at det foreligger en konflikt med Stiftets bekjennelsesgrunnlag. Ans. red.

Minneord om Svein Sørensen, Balsfjord.

Svein var født 3. mars 1930 på Ringvassøy. Hans fulle navn var Svein Gabriel Henrik Sørensen. Svein døde på UNN i Tromsø den 21 desember 2013, og ble bisatt fra Storsteinnes kapell 3. januar 2014, hvor mange var møtt fram for å ta det siste farvel. Pastorene i Balsfjord og Tromsø valgmenigheter, Okkels og Ødegårdstuen, ledet bisettelsen.

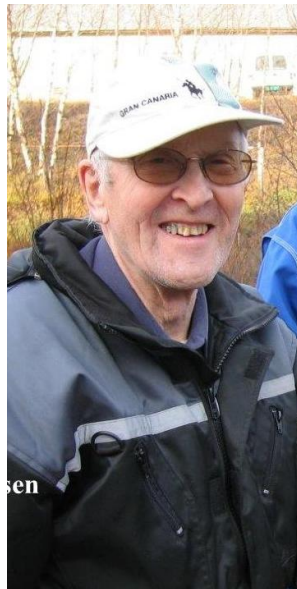
I sitt yrkesaktive liv drev Svein eget bilverksted i Balsfjord i 30 år. Etter folkehøyskole og realskole var planen å utdanne seg som flyger, men dårlig hørsel på et øre satte en stopper for denne drømmen.

Svein var formann og klokke i Balsfjord valgmenighet i vel 10 år. Han var en stødig og trofast medarbeider. Hans tillit og trokap til Ordet stod sentralt. Sammen med sin kjære Berit førte de et åpent og gjestfritt hjem, hvor det alltid var godt å komme.

I taknemmelighet til Gud lyser vi fred over Sveins minne. La oss som er tilbake følge etter i den tro og bekjennelse som preget hans liv.

Ghø

«Et ørlite etterjulsminne som legges oss alle på sine: at sannhetens kår i alle de år er spotten og angsten og Mesterens sår!» Hilsen til Balsfjord valgmenighet ved Sveins bære fra Ragnhild og Børre.

Kirkens glemte skatter – Tiende

Av Niclas Olsson, prest i Kvillebäckens församling, S:t Gabriels kapell.

Første del. Andre del kommer i februar.

Mye kan sies om givertjenesten generelt, men dette innlegget vil først og fremst handle om å gi til forsamlingen. Nå som vi ikke lenger befinner oss i en kirke der staten er arbeidsgiver, må vi finne andre måter å løse økonomien på. En menighet trenger penger. Leie eller kjøp av lokaler, lønn, utstyr, etc., er vanskelig å komme unna. Siden alle tjenester er og bør være gratis, er en forsamling alltid avhengig av en form for frivillige gaver. Slike har det alltid vært, og slik vil det være til vår Herre Jesus kommer igjen.

Men før han steg opp til Faderens høyre side, beskrev han i Skriften hvordan menigheten skulle bevares. Mange ganger adresseres spørsmålet ganske konkret. Hvis vi begynner med Jesus, finner vi at han ikke vandret tomhendt sammen med sine disipler, men at de hadde en kasse, et fond som ville bekoste forskjellige ting. Det var denne Judas hadde ansvaret for, og fra denne tok de midler til å kjøpe mat og lignende til seg selv, samt almisser til de fattige (Joh 13:29). Når Jesus tidligere sendte ut sine disipler, finner vi instruksjon om hvordan han tenkte seg at Ordets tjenere skulle skaffe seg føde. De skulle ikke ta med noe, men på det sted de forkynte, ville de få det de trengte, for "*arbeideren er sin lønn verd*" (Luk 10:07). Det er også dette ord av Jesus som Paulus henviser til når han underviser menigheten i 1Kor 9:14 og 1Tim 5:17-18. Han sammenfatter Jesu befaling i den forrige teksten: "de som forkynner evangeliet skal leve av evangeliet." Det kan virke underlig på bakgrunn av hans eget valg om å jobbe i et sivilt yrke – hvor vi får begrepet "telmaker". Paulus gjør det klart at han valgte dette for at ingen skulle beskyldte ham for å utnytte noen, og at det ikke automatisk at en slik ordning skal gjelde Guds kirke.

Om korinterne her var trege til å gi, så ser det ut som at de har oppdaget gleden neste gang Paulus tar opp emnet. Hvis han i sitt første brev hovedsakelig skrev om økonomien i den lokale menigheten, handler hans andre brev om hjelpen til hele Kirken. Pengene er ment å fordeles slik at ingen vil lide nød; vi tilhører alle samme legeme og er avhengige av hverandre: "*For det er ikke meningen at andre skal ha det rommelig og dere ha det trangt. Nei, det bør være likhet.*" (2 Kor 8:13).

Tidligere har Paulus løftet fram makedonerne som et positivt eksempel. De ba inntrengende om lov til å være involvert i bistand til de hellige. Drivkraften er Herren Jesu Kristi nåde, han som "*for (vår)skyld ble fattig da han var rik, for at (vi) ved hans fattigdom skulle bli rike*" (2 Kor 8,9). Korinterne hadde tidligere begynt en pengeinnsamling, som Paulus roste dem for hos makedonerne, og nå ber han dem om å forfølge det. Det er bemerkelsesverdig hvor mye Paulus taler om glede, iver, vilje og nåde når han kommer til korinterne. Han gjør det klart at det å gi bør være frivillig og av et glad hjerte (2 Kor 9:7), og var det ikke slik tidligere, synes de nå å ha vunnet fram til det. Kan det være slik at det å gi føder en glede til å gi mer? Det er ikke slik at vi skal gi for å få, men det virker som om det er en slik logikk i Guds rike. Paulus sier i denne sammenheng at "*den som sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den som sår rikelig, skal høste med rik velsignelse*" (2 Kor 9:6). Som for å dempe uro blant korinterne, henviser Paulus til Guds makt. Gud vil ikke la dem mangle noe for sin egen del, men heller la dem ha slik at de kan gi til andre. Det økonomiske er viktig, og det skal gå rett for seg. Derfor innsetter Paulus medhjelpere som skal ha ansvar for dette, og av det åttende kapittel ser det ut som at det er minst tre i tillegg til Paulus. Det synes ikke å innebære at dette har skjedd impulsivt, men noe som er nøye planlagt og godt organisert.

Hos Paulus får vi ingen undervisning på hvor mye vi skal gi, men det finnes en modell i det gamle Israel – tiendesystemet. Det første eksemplet finner vi hos Abraham som gav tiende til presten Melkisedek (Heb 7:2). Også Jakob lovet Gud tiende hvis han kom tilbake til sin fars hus i fred (1Mos 28:22). Når Israel siden kom inn det Hellige land ble det etablert en ordning med tiende. Av den første frukt skulle man gi en tiendedel til levittene, de som manglet arv i landet. Levittene ga i sin tur en tidel av det de fikk, til prestene. Prestene fikk siden lov til å ete visse deler av det som ble ofret til Herren (4Mos 18). Herren ga veksten, og siden kom dette menneskene til gode gjennom et velorganisert system. På denne måten ble alle forsørget, og tempeltjenesten kunne gjennomføres. Man kan også merke seg at det som ble gitt til andre formål, ble tatt fra det som var igjen etter at tienden var gitt. Systemet med tiende kan sies å bli gjentatt i Det nye testamente når Jesus formante fariseerne å gjøre ett uten å forsømme det andre (Matt 23:23), men ellers ser det ut til at givertjenesten nødvendigvis ikke følger dette prinsippet. Dette betyr ikke at det ikke fortsatt kan være en velsignet ordning. (Fortsetter i februar)

DET EVANGELISK LUTHERSKE STIFT I NORGE (DelsiN)

Organisert 20. april 2013

*Biskop:

Thor Henrik With, Tlf 911 72 188 E-post: biskopwith@online.no Biskop emeritus Børre Knudsen, 9055 Meistervik

*Forretningsfører:

Paul Pedersen, Tlf 976 50 811, E-post: paul.pedersen39@gmail.com
Prosjektkonto – lønn 0539 54 08196

*Prester:

Erik AH Okkels, Tlf 918 44 354, E-pst: erik_okkels@hotmail.com

Prest i Balsfjord/Tromsø

Gunnar Helge Ødegårdstuen, Tlf 915 10 821, E-post: godeg@broadpark.no

Prest i Balsfjord/Tromsø

Olav Berg Lyngmo, Tlf 996 25 241, E-post: obl@lyngmo.org

Prest i Den lutherske kirke i Kautokeino

Torgeir Agøy, Tlf 930 63 708, E-post: agoy@combitel.no

Prest i Timoteusmessene i Trondheim

*Diakoner:

Sverre Gundersen, Tlf.916 30 341 – E-post sve-gun@online.no

Asbjørn Hunnes, Tlf. 997 10 446 – E-pst: asbbu@tussa.com

***Meldingsblad: LYS og SALT**- Ansvarlig redaktør: Biskop Thor Henrik With. Redaksjon: Gunnar Helge Ødegårdstuen. godeg@broadpark.no

***Internett: www.valgmenighet.no** Ansvarlig redaktør: Biskop Thor Henrik With. Redaktører: Richard Skollevoll, Erik AH Okkels

With. Redaktører: Richard Skollevoll, Erik AH Okkels

*Balsfjord valgmenighet: 1983

Formann Geir Halvard Holmstad, Tlf 971 58 171, E-post:

geir.holmstad@gmail.com Kasserer: Knut Haugstad, Tlf 913 86 384

E-post: eldhaug@online.no

*Den Lutherske kirke i Kautokeino: 1996

Formann: Mathis Mathisen Sara, Tlf 416 14 519 – 908 20 980 Kasserer:

Anne Kirsten Ragnhild Sara Bals, Tlf. 915 30 647 Kto: 4901 10 37762

E-post: arksbals@hotmail.com

*Timoteusmessene i Trondheim: 2000

Kontakt: Torgeir Agøy, Tlf 930 63 708 E-post: agoy@combitel.no

Kasserer: Aud Amalie Agøy, Tlf 997 00 724 E-pst: aud.agoy@hotmail.com

*Valgmenigheten i Tromsø: 2003

Formann: Pål Are Andersen, Eidkjosen, Tlf. 472 38 886E-post:

paaand2@online.no Kasserer: Tove Hanssen, Tlf 77 67 33 13 E-post:

tohanss@live.no

Ansvarlig redaktør: Biskop Thor Henrik With
Redaksjon: Gunnar Helge Ødegårdstuen